

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any.-
Número solt: 20 cèntims.-
Número atrassat: 25 cts.

TRENTA ANYS DE CATALANISME

Quan es fa retret a Lliga Catalana per la posició adoptada dintre la política de Catalunya, posició evidentment antipatriòtica, amb ribets de traïció a la causa de la nostra llibertat col·lectiva, pretèn defensar-se, retraient a la vegada els seus trenta anys de propaganda catalanista. No serem pas nosaltres qui regatejarem en aquest punt tot el merit que pot correspondre als regionalistes. per haver escampat durant trenta anys de propaganda la llevor del catalanisme arreu de la nostra terra, i no li regatejarem, perquè la passió no ens cega per deixar de reconèixer el mèrits que corresponen a cada ú en el procés de desvetllament del nostre poble i que ha fet possible aquest retrobament inicial plasmat en l'Estatut d'autonomia. Però, també es pot afirmar que com més grans siguin els mèrits reconeguts a la Lliga Regionalista com a propagadora de l'ideal catalanista més greus són les acusacions i els càrrecs que poden imputar-se li avui per llur actuació desgraciada, que contradiu fonamentalment tota la doctrina divulgada durant els trenta anys que recreen amb tant d'orgull i com si això hagués d'eximir-los de les responsabilitats presents.

La posició en que s'han col·locat els regionalistes desentenent-se per esperit de rancúnia i de partit de tota col·laboració en l'obra d'endegament de la nostra autonomia, es la negació més formidable que mai hagi estat feta de la doctrina catalanista. Per a combatre els regionalistes s'han escrit molts articles i s'han pronunciat molts discursos per part de periodistes i polítics adversaris, però ningú no els ha combatut amb arguments tan profunds i tant decissius com el contingut en aquestes paraules d'Enric Prat de la Riba i que copiem de les planes d'aquell llibre, petit de volum però immens i desbordant de doctrina «La Nacionalitat Catalana». Diu així Prat de la Riba: «Una Catalunya lliure podria ésser uniformista, centralitzadora, democràtica, absolutista. lliurepensadora, unitaria, federal, individualista, estatista, aulonomista, imperialista, sense deixar d'ésser catalana. Son problemes interiors que es resolen en la consciència i en la voluntat del poble, com llurs equivalents es resolen en l'ànima de l'home, sense que home ni poble deixin d'ésser el mateix poble pel sol

fet de travessar aquests estats diferents. No es qüestió de bon govern ni d'administració; no es qüestió de llibertat ni d'igualtat; no es qüestió de progrés i de tradició: es qüestió de Pàtria».

Cal no oblidar que els regionalistes s'han volgut dir els hereus espirituals de Prat de la Riba. Mediteu les paraules transcrites, compareu la doctrina sentada amb la conducta dels regionalistes i haurem d'arribar a la conclusió forçosa que, si els homes de la Lliga, són els hereus d'En Prat, no són altra cosa que uns hereus escampa que malmeten i es juguen el patrimoni espiritual hereditat, amb gravíssim perjudici per Catalunya. Els regionalistes han abandonat el Parlament i s'han negat a tota col·laboració en l'estructura de l'autonomia, no obeïnt a raons fonamentals de doctrina catalanista sinó pura i simplement perquè té el Govern de Catalunya una majoria esquerrana que no legisla ni resolt els problemes sota els punts de vista que preconitza la Lliga. Prat de la Riba era un home catòlic i amb sentit conservador, el que en diem un home de dreta, però també era fonamentalment i per damunt de tot catalanista' per això reconeixia que una Catalunya lliure s'organitzaria de conformitat al voler del poble català i fos la que fos aquesta organització, ell no renunciava a l'ideal catalanista i a estimar i servir Catalunya com la única Pàtria.

Si els regionalistes serveixen encara en el seu cor, una mica d'amor a la nostra terra, no comprenem com no es donen compte del gran mal que causen. No mal immediat per avui, sinó pel demà pel dia — que pot arribar — en que ells governin. Si ara no volen saber res de les nostres coses, com ho faran per demostrar que els esquerrans tenen el deure de col·laborar — si els neguen aquesta col·laboració — el dia que tinguem un govern de dreta? I es possible que Catalunya sigui gran amb aquestes actituds suïcides dels seus fills? En quin país del món passa que els Diputats de la dreta no assisteixin al Parlament quan governen les esquerres i vice-versa? Es que ja han oblidat que llur mestre Prat de la Riba, proclamà sense eufemismes ni atenuants el fet de Catalunya Nació?

Política i Religió

V

Si amb la mateixa facilitat amb que es fa un experiment de laboratori poguessim implantar el règim econòmic i social que defensa el vertader cristianisme i que per tant haurien de propugnar tots els catòlics no tarats, veuríem produir-se el mes sorprenent fenomen. Veuríem com tots aquests partits de dreta que avui es vanen de defensar la religió, es converteixen en llurs mes grans enemics; i per contra, tots els que avui mes en malparlen i tracten per tots els medis d'anul·lar el sentiment religiós, es converteixen en llurs mes fermes defensors.

Es a dir, els termes quedarien totalment invertits de com avui es troben. I aquest fenomen es produiria fatalment així per la raó poderosíssima que el programa social cristià perjudicaria i molt als poderosos, i afavoriria molt a l'obrer, i com que no hi ha cap mena de dubte que la immensa majoria de senyors que avui militen en partits de dreta, i defensen a peu i a cavall que sense poguer fer processons estem irremissiblement perduts, no estan disposats de cap manera a renunciar bona part de llurs riqueses ni al dret d'atresorar fins a l'infinit, posats en el tràngul d'haver de triar entre un avançament d'esperit religiós i una reculada econòmica, o conservar els privilegis i les posicions predominants que ocupen avui, es decantarien per aixó darrer, sense pensar-s'hi gaire.

Anys enrera, un quinzenal banyolí que es presentava sota l'etiqueta de catòlic, ens proporcionà una bella mostra de com interpreten els senyors de dreta el cristianisme, en materia social. Publicà una llarga serie d'articles comentant la cèlebre enciclica «Rerum Novarum», però la comentà d'una manera tan singular que arribà a constituir un cas de despreocupació i de manca de sinceritat tan gran, que amb aixó sol n'hi ha ben bé prou per retratar al comentarista. L'esmentada enciclica, estudia o regula els drets i els deures de patrons i obrers, sentant les bases fonamentals d'una actuació social catòlica. Doncs bé, foren comentats molt extensament, fins arribar a esgotar la matèria, els drets dels patrons i els deures de l'obrer, però, no digué ni una paraula de quins són els drets de l'obrer i els deures del patró. No els debia convenir que un obrer s'entendés de quins eren els seus drets, per evitar així que tingués la mala pensada d'exigir-los però, com a justa compensació, l'atabalaren i li ompliren el cap de tots els seus deures. No fos cas que oblidant-los, deixes de complir-ne ni un.

Si aquests partits de dreta que es diuen catòlics, en fossin de debó, s'haurien adonat de l'atenció preferent que avui ocupa la qüestió social arreu del món, i que aquesta qüestió s'ha de resoldre inexorablement. La solució pot venir, demostrant amb fets que es possible arribar a un estat de justícia social prou satisfactori dins el cristianisme. Si aixó no es demostrar, la solució vindrà per altres camins, i allunyant cada dia mes

Fàbrica de Cotilles

Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

a la massa obrera de tota idea religiosa. Ens femem molt, perquè ja hem dit que no creiem amb la religió dels que han de sortir-ne sacrificats, que succeirà això ultimament exposat. I en aquest cas, ja ens diràn els senyors dretans, tan encasquetats en llurs vellsprejudicis, quins seràn els partits que hauràn fet mes mal a la religió. Si els de dreta que bó i dient-se catòlics, no han posat en pràctica les doctrines socials cristianes perdent així per sempre la massa treballadora, o bé, els partits d'esquerra que respectant les creences de cada ú, no s'han oposat mai a l'avanç progressiu cap a un mes equitatiu i mes just repartiment de la riquesa.

Un home que vulgui la llibertat dels homes i dels pobles i que senti vivament els neguits que commouen el món per les lluites plantejades entre el capital i el treball, no pot pas militar en un partit de dreta encara que es digui catòlic, ni es pot pas sentir identificat amb «El Banyolí». Ja ens explicaràn — si volen — a que es degut aquest fenomen. — ROGER

<h1>Lleó Audouard</h1>	
<i>Cirurgià - Dentista</i>	
A BANYOLES:	A GIRONA:
Tots els Dimarts. Alvarez 10, segón.	Els demés dies. S. Francisco 12, primer.

Un Decret que interessa als propietaris de gossos

El Butlletí Oficial de la Generalitat, del dia 30 de Març darrer publicà un decret en el qual son dictades algunes mesures per a combatre el mal de rabia. Per a creure que es d'interés per a tothom i particularment pels propietaris de gossos, en publiquem un extracte.

Tot Catalunya queda declarada zona infectada de rabia fins quatre mesos després d'haver aparegut el darrer cas. La vacunació únicament serà obligatoria en els Municipis on s'hagi manifestat un cas de rabia.

Tots els gossos existents a Catalunya hauràn d'ésser registrats al Municipi on resideixin llurs propietaris. El registre de cada gos es farà per fitxes triplicades una de les quals serà lliurada al propietari, juntament amb una xapa que haurà de fixar-se al collar del gos.

Mentre duri el període indefinit de zona infecta que estatueix aquest decret els gossos no podràn circular per les vies públiques sense morrió. Els Municipis tindran cura que els que ho facin siguin recollits i sacrificats al mateix dia, amb els mitjans que tingui a mà.

El servei ambulant ajudarà la recollida i sacrifici de gossos. No seràn morts els gossos que siguin registrats, però per a retornar-los caldrà pagar una penyora de 25 ptes. i haver interessat el rescat el mateix dia de la captura.

En període de caça els Municipis podràn lliurar uns permisos especials gratuïts, d'acord amb les Ordinacions establertes en el decret de 24 d'Agost de 1933.

Serà exigida responsabilitat als Municipis negligents en el compliment rigorós d'aquestes ordinacions.

Ara, cal esperar que tothom sabrà complir aixó que s'ordena. Tenim el mal costum de queixar-nos sempre perquè les coses no van com voldriem que anessin, sense aturar-nos a meditar que moltes vegades la culpa es tota nostra per les resistències passives que posem a subjectar-nos a les ordres de l'Autoritat.

Els millors proposits i les disposicions mes ben encaminades fallen, si els manca la cooperació decidida dels ciutadans obligats a complir ells, i aquests costums pesssims, cal que s'acabin pel bé de tots.

SEGELLS DE GOMA

Gravats en tota mena de
Metalls, Plaques esmaltades,
Cristall, Rètols, etc.

ENTREGUES, A LES 48 HORES
LLUIS TREMOLEDA - Banyoles

Catòlics i Catalanistes... teòrics

Ja no son sols els periòdics d'esquerra que es dediquen a cantar les quaranta a partits polítics que avui fan el catòlic com «Lliga Catalana» i a senyors que si bè estan sempre a punt per assistir a una processó no han fet més que crear enemics a l'Església Catòlica amb llur actuació egoïsta i arbitraria atents únicament a vetllar per llurs propis interessos. Ens plau avui copiar un fragment d'un article aparegut en les planes del setmanari «Et Temps», periòdic afiliat a «Unió Democràtica», comentant l'aprobació de la Llei de contractes de conreu. Compareu aquest parlar amb el parlar d'«El Banyolí». Entre l'un i l'altre hi ha un abim. «El Temps» parla amb valentia i sinceritat com un vertader cristià, «El Banyolí» parla el llenguatge del que predica el que no ha cregut mai.

»S'ha d'acabar això tan generalitzat en els nostres dies per part dels propietaris de finques que vivint a ciutat no es preocupen de viure social del pagés i sols fan acte de presència a les propietats a l'hora de cobrar l'arrendament o les parts. El propietari no ha de desertar del camp o de la masia, sinó que ha de procurar romandre-hi o establir-hi el més possible contacte per a millor conèixer les necessitats dels seus arrendataris o masovers, així com també les dels conreus i per a estudiar-hi les possibles millores sobre el terreny. Ha de procurar també el propietari, de no fer tant el catòlic i ésser-ne més. Les millores i els nous tractes que, apoiats per les esquerres, de temps ha, venen demanant rabassaires i treballadors del camp, han estat, la majoria, propugnats i recomanats per encíclicues dels Sants Pares i per les doctrines de la nostra Església Catòlica, així com també pel que fa referència a la regularització i limitació del dret de propietat. Però com que a tot això, per part de la generalitat dels propietaris s'hi ha fet el sord, no

és estrany que el que socialment es sent oblidat o desamparat a Judeixi allà on sigui i s'agafi on pugui per a remeiar o millorar la seva situació, veient que els que es diuen catòlics prediquen molt bones coses i grans remeis, però que no els posen a la pràctica. És trist haver de confessar ho, però a casa nostra hem hagut de veure sovint com algunes de les orientacions socials de Lleó XIII, Balmes Monsenyor Keteller, Torras i Bages, P. Vicent, P. Palau, etc., predicades una pila d'anys enrera, han de portar-les a la pràctica ara les esquerres, el socialisme i el sindicalisme revolucionari, perquè els que hi estaven més obligats sols n'acceptaven la teoria i la glosa poètica...

En l'aprovació d'aquesta llei de Contractes de conreu no hi mancà, fetes les naturals salvetats i les degudes explicacions, la veu i el vot del partit Unió Democràtica de Catalunya mitjançant el seu Diputat Pau Romeva. Aquest partit, basat en els principis cristians, en donar el vot a aquesta llei, palesà com està disposat a portar a la pràctica el que predica. Sabem que molta gent d'aquesta que vol passar per catòlica se n'ha escandalitzat d'aquesta actuació d'un partit cristià. Què hi farem! De pitjors se'n veuran el dia que hom pugui aplicar amb tota la seva integritat les doctrines de Crist!

Catalunya, que avui veu molts «soi-disants» catalanistes, sobretot dels de la colla dels trenta anys històrics, que perquè l'autonomia no la poden regir ells ja reneguen de la Pàtria (*ens sembla que han anomenat els regionalistes*) també s'haurà d'acostumar a veure com molts dels que per ací es diuen cristians, a l'adonar-se del que en matèria social és el catolicisme, també s'esverin i reneguin de la Religió.

Enfront de tots, però, la Religió i la Pàtria fressaran el seu camí triomfal, deixant de banda tot el mort d'aquesta genteta defensora d'interessos materials i particulars que s'aferra a aquests sagrats ideals més per a servir-se'n que a per servir-los

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA-QUEVIURES

Diumenges i dies festius Pastes de Nata i Coques de greixons

Dipòsit dels productes "Natura" de la casa Santiveri

Plaça Turers, 9

BANYOLES

L'amança de vaga general

Pel dimecres vinent hi ha anunciada vaga general per temps indefinit, en cas de no ésser solucionat el conflicte pendent amb Industries Coromina S. A. A l'hora d'escriure aquestes ratlles ignorem si ha estat trobada la solució, que creiem difícil donada la tensió a que s'ha arribat. Es una verdadera llàstima que no s'hagi trobat una fórmula per arreglar-ho i s'hagi hagut d'arribar a l'extrem de declarar una vaga general, causa de molts trastorns i de conseqüències imprevisibles. Nosaltres estem gairebé segurs que la fórmula d'arreglo existeix sobretot aplicada de bon començament, abans de l'enverinament de la qüestió, s'hauria solucionat conflicte.

Industries Coromina hauria de meditar molt abans de que per intransigència seva hagi d'esclatar la vaga. Al nostre entendre, la major part de culpa recaurà damunt seu, i diem aixó, perquè altres n'hi ha hagut de patrons que posats en un cas semblant, han estat mes comprensius, mes humanitaris, saberen deixar de banda els punts i els «picos» i vingué la solució. Encara que admetessin que sota l'aspecte estrictament legal Industries Coromina té raó, considerat sota un aspecte moral, de caritat cristiana, no en té gens ni mica. A Industries Coromina no li representa res, ben res, el tenir colocats dos obrers, encara que tingui manca de treball. Son mols els patrons banyolins que

abans d'acomiadar un obrer, han fet sacrificis economics per continuar donant-los treball i no contaven pas amb les disponibilitats de Industries Coromina. No sempre ens hem de regir per la fredor dels preceptes legislatius, sinó que cal que hi hagi una mica de cor, una mica d'humanitat, en les nostres resolucions i els nostres actes. Sembla mentida, que amparant-se amb la manca de feina, i total pel trist jornal de dos obrers, una casa com Industries Coromina no dubti en provocar una vaga general, durant el desenrotllament de la qual, sols Deu sap el que pot succeir.

I si el motiu de l'acomiadament es com diuen, perquè els dos obrers despedits son sindicats, l'acte d'Industries Coromina es doblement reproable. Sols els homes d'esperit dictatorial, neguen a l'obrer el dret de sindicar-se. Tots els patrons de Banyoles, l'han reconegut, mes liberals que no pas el gerent d'Industries Coromina. Per altra part, no tenen els fabricants de farina, i les Companyies de Transport amb Automovil i Energia Electrica, les seves Federacions patronals per a la defensa de llurs interessos? Doncs, per quin motiu no han de poguer sindicar-se els obrers? Que diria Industries Coromina, si llurs obrers intentessin privar-la de formar part de les Federacions patronals? Que mediti bé, Industries Coromina, perquè llur responsabilitat es molt gran per tot el que pugui succeir.

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer

Permanent Eugéne

Permanent Franela

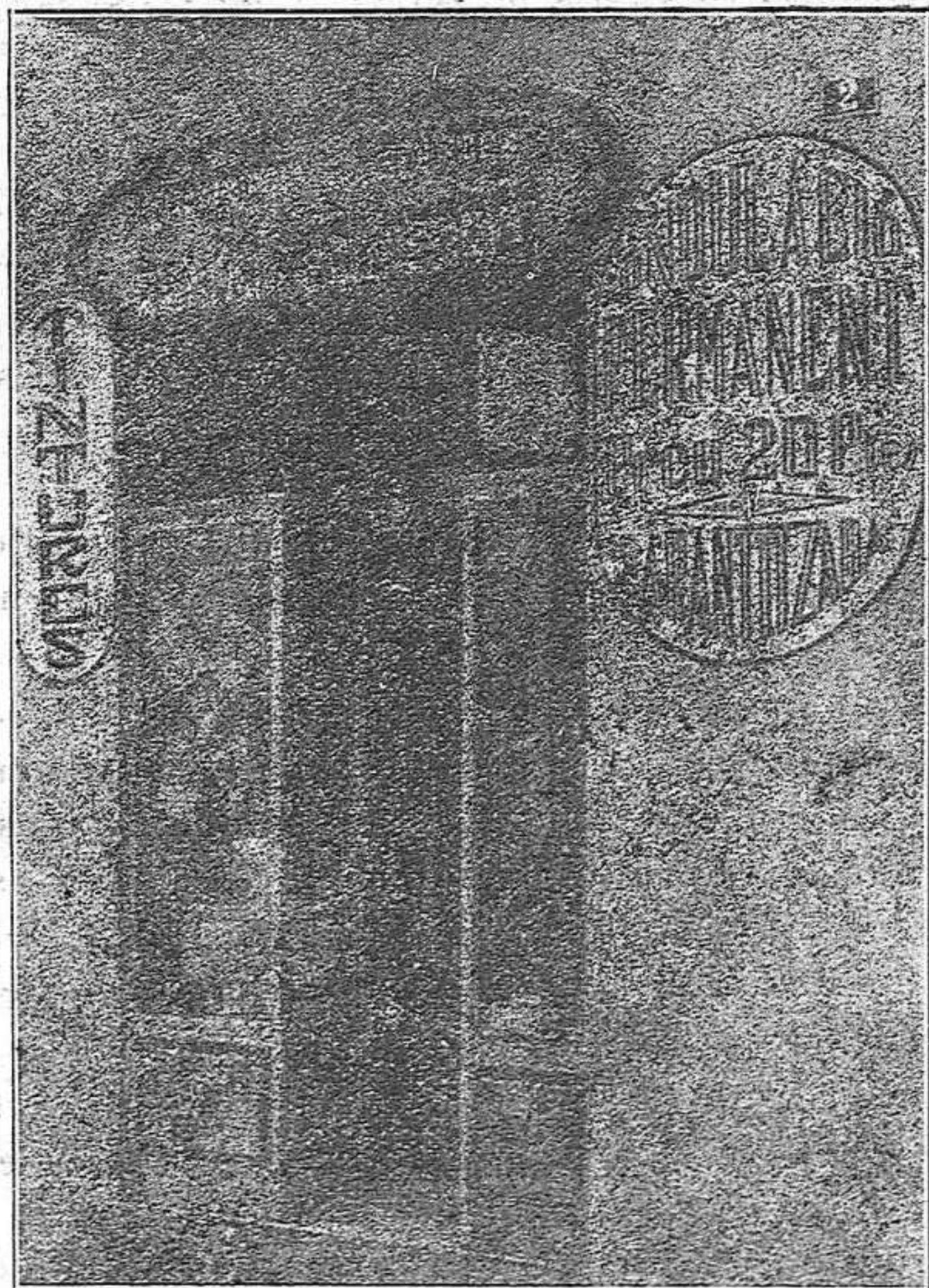

MISE EN PLIS - MARCEL - TINTURES CELLES -
MASSAIGES - DEPILATORIS - ESMALTS - APA-
RELLS MODERNI - SILLONS AMERICANS - FRICCIONS
DE TOIS PERFUMS - SALO ADAPTAT AL GUST DE
TOTA LA SELECTA CLIENTELA

NOTA.- Serveixin-se demanar número per els seus proxims serveis.

Carrer Major, núm 2 BANYOLES

De Casa Ciutat

SESSIO DE 3 D'ABRIL— President: Masó. Consellers: Aulina, Carles, Ametller, Tomàs Oliveras, Boschmonar, Cufí, Oliva, Tarradas, Prat, Boix, Serra i Palmada.

Passa a informe de la Comissió de Governació un escrit del Casal Nacionalista d'Esquerra Republicana de Catalunya, demant l'adhesió i el concurs econòmic de l'Ajuntament per oferir al Sr. Lluís Companys una escultura representant el seu bust.

S'aproven tots els dictamens de l'ordre del dia que són:

Concedint una subvenció de 100 ptes. al Foment de la Sardana per a celebrar el 3 de Juny l'aplec de la Sardana.

Nomenant els Srs. Joan Congost, Pere Güell, Joan Padrosa i Esteve Casadevall per a formar la Junta Repartidora del terme.

Aprovant diverses factures i fulles de jornals.

Concedint permís d'obres als Srs. Pere Planas i Joan Colom.

Acabada l'ordre del dia, el Sr. Oliva demana al Sr. Alcalde que expliqui detalladament els antecedents del conflicte promogut per l'acomiadament de dos obrers d'Indústries Coromina.

El Sr. President fa notar al Sr. Oliva que formant part els dos de la majoria es una falta de delicadesa fer una pregunta d'aquesta classe, sense haver-la-hi comunicat abans. Amb tot i aixó diu que abans d'explicar el succeït seria bo que el Sr. Oliva digués si es fa solidari de la fulla publicada per les entitats obreres locals, puix d'ésser així el que procedeix es que presentin un vot de censura contra l'Alcalde per no haver complert el seu deure i per haver-se confabulat amb el Delegat del treball.

El Sr. Oliva contesta que tots quatre consellers de la minoria socialista ea fan solidaris de la fulla publicada. Afegeix que el fall dictat pel Delegat del Treball no es legal perquè no concedeix als dos treballadors acomiadats el màxim que autoritza la llei i les raons que adueix no son correctes perquè sembla que fa una caritat i els que ells volen es treball.

Intervé el Sr. Carles qui diu que el manifest es firmat per les societats que ells representen i per tant se'n fan solidaris.

Afegeix que han fet la fulla perquè es creuen atropellats pel Delegat del Treball però que no hi ha intenció de ferir l'Alcalde puix que els ha servit. La queixa que tenen contra el Sr. Masó es per haver-se fet solidari del fall dictat pel Delegat. Acaba insistint en que l'Alcalde expliqui tot el que ha succeït.

El Sr. Masó ho explica. Diu que intervingué per primera vegada quatre o cinc setmanes enrera per haver estat acomiadat un obrer de la casa Coromina, el qual degut a la seva intervenció fou

ROSA PLANELLA
SORGIDORA

Si tenen alguna peça de roba esquinçada, cremada, o arnada, no la desprecieu: porteu-la a casa la sorgidora que us la deixarà com nova a bon preu

ES GARANTITZA LA PERFECCIO EN
TOTA CLASSE DE SORGITS - GRAN
RAPIDESA EN ELS ENCARRECS

Carrer, 1.er de Maig 3.-3.er pis
(abans carrer Sant Rafael)

OLOT

readmés. Posteriorment la mateixa casa en despatxà dos i aixó es el motiu de l'actual conflicte. Així que tingué coneixement pel Sindicat d'aquests dos acomiadats inicià les gestions amb el Sr. Coromina per a que es repartís la feina sense acomiadar a ningú. El patró al legà que eren temporers llogats en temps del batrer però que havien anat fent feines extraordinàries fins ara que havia acabat el treball i que els altres treballadors de la casa, alguns dels quals porten mes de 30 anys de servei, veurien amb mals ulls que s'haguessin de repartir la feina amb ells, però que es prenia una setmana per pensar-s'hi i tornar una contesta definitiva. A fi de setmana el Sr. Coromina torna una contesta negativa però com que ell era fora, en trobar-lo els obrers, encara no li havien comunicat, pel qual motiu els digué que provessin de tornar al treball, però no fóren admesos i es donaren per fracassades les gestions.

Afegeix el Sr. Masó que el 19 de Març es trobaren a Besalú amb el Delegat del Treball Sr. Cerezo qui recomanà que el divendres els treballadors anessin a Girona a veure'l i que per l'Alcaldia se li trametés un informe sobre les gestions fetes aquella setmana, el secretari va estar malalt alguns dies i l'informe no pogué arribar a Girona fins el dissabte però de totes maneres no era necessari que hi fos abans d'anar-hi els obrers perquè encara s'havia de cridar en Coromina abans de resoldre. En anar-hi els obrers trobaren que el Sr. Cerezo era a Barcelona i no pogueren parlar-hi.

En assabentar-se d'aixó el Sr. Alcalde, el dissabte anà a veure el Sr. Cerezo el qual digué que cridaria al Sr. Coromina com així ho feu. Com a resultat de l'entrevista el Sr. Cerezo digué que legalment no era possible obligar a la Casa Coromina a readmetre'ls perquè les lleis sols permeten obligar a la readmissió a les empreses de serveis públics i per les altres establia una indemnització i en el cas que es tracta proposava com a fórmula de transacció que Indústries Coromina pagués als dos obrers acomiadats 150 pessetes a cada un o sia dos jornals per cada setmana que falta per arribar a l'època de batre en compensació dels 3 jornals per setmana que haurien treballat si no haguessin estat acomiadats i posant per condicions que si la casa Coromina havia de llogar nou personal els dos despedits tindrien preferència i que forçosament havien de tornar a ésser contractats en l'època de batre. Afegí el Sr. Cerezo que si acudien al Tribunal Industrial probablement obtindrien menys ventatges.

TRANSPORTS

J. BRANYES MORERA

BANYOLES. — Carrer Alvarez, 20 - Telèf, 7

GIRONA. — C. Barcelona, 17 - Telèfon 179

BARCELONA. - Rech Condal 8.-10 Tel. 19165
Diputació, 176 Tnlèfon 31081

Servei de domicili a domicili

A Barcelona : Dimarts - Dijous - Dissabtes
A Girona: Diari: dematí i tarda:

Els dos treballadors es reservaren consultar el Sindicat abans d'acceptar la proposta del Sr. Cerezo, i aquí acabà l'intervenció del Sr. Alcalde en aquest afer, sense que hagués fet res que no fos conegut pels interessats i representants del Sindicat.

El Sr. Cufi intervé i pregunta si es just el fall del Delegat del Treball. Ell creu que no perquè tot patró que vulgui reduir el treball ha de demanar-ho segons ordre publicada en el Butlletí oficial de 3 de febrer i Indústries Coromina no ho ha sol·licitat. Acaba demanant un vot de censura pel Delegat i adverteix que la seva minoria es retirarà si no s'aprova.

El Sr. Carles diu que com que coneix el Delegat, no troba estrany la proposta que féu, la qual creu injusta, perquè els dos obrers han estat despedits arbitràriament, ja que també han treballat a la electricitat i a l'aigua. Demana que els Consellers diguin si creuen just el fall del Delegat.

El Sr. Masó contesta que la proposta del Sr. Cerezo està ajustada a la llei i no es fall, sinó fórmula d'arranjament. En quan al vot de censura, creu que està fora de les atribucions de l'Ajuntament.

El Sr. Aulina creu que en aquest assumpte s'involucren dues coses ben diferents i separades; una es la intervenció de l'alcalde i l'altra la del Sr. Cerezo i per això demana que sia retirat del manifest un paràgraf en el que es barregen aquestes dues intervencions puix no es correcte atacar així l'Alcalde uns consellers que formen part de la majoria.

El Sr. Carles diu que estan subjectes a un Comitè i ells no poden retirar res.

El Sr. Cufi diu que si ataquen l'Alcalde, es perquè creuen que va recomanar els obrers que acceptessin la proposta del Delegat però que si no es així ja s'avenen a que es retiri el paràgraf que ha aludit el Sr. Aulina, però que mentre no es resol-

gui el conflicte ells es retiraran del Consistori perquè les Autoritats estaran contra la Federació.

El Sr. Masó creu equivocada l'actitut del Sr. Cufi perquè les autoritats no aniran contra ningú sinó que faran complir la llei i els consellers poden ajudar millor els obrers desde l'Ajuntament que des del carrer.

El Sr. Boix intervé per a fixar la posició de la minoria de dreta i diu que ells no sabien res d'aquest assumpte i ignoraven que es plantejés aquest debat, pel qual motiu no és poden pronunciar en favor ni en contra de ningú però creuen que havent-hi lleis i autoritats encarregades d'aplicar-les tant uns com altres han d'acatar els falls o disposicions que es dictin.

El Sr. Carles diu que no demanava que la minoria es declarés a favor o en contra del patró, o dels obrers sinó que els consellers declaraessin, atés el cas actual, si es justa la solució que hom preté donar al conflicte.

Replica el Sr. Boix que no tenen prous antecedents per a jutjar-ho però que si ho creuen així poden acudir d'alçada a les autoritats superiors.

El Sr. Aulina diu que no creu procedent que els consellers entrin a jutjar el fons de l'assumpte, per la qual cosa potser no tenen prous antecedents però si que afirmà que el Sr. Coromina es el menys indicat per plantejar conflictes d'aquesta classe.

El Sr. Cufi insisteix a retirar-se mentre no es solucioni el conflicte. Diu que si el Sr. Coromina vol alguna cosa s'haurà d'entrevistar amb el Comitè de la Federació i que pel bé de Banyoles val més que no se solucioni el conflicte.

El Sr. Masó diu que s'han presentat conflictes més greus i s'han arranjat i expressa la seva confiança que també es solucionarà aquest.

El Sr. Carles fa constar que no es proposen atropellar al Sr. Coromina ni promoure disturbis, sinó fer complir la llei.

En aquest punt el Sr. Alcalde aixeca la sessió.

Ultima hora.

En anar a tancar aquest número ens arriba la notícia que com a resultat d'una reunió tinguda a Girona per les parts interessades i l'Autoritat local i provincial, ha estat solucionat el conflicte anunciat pel dia 11 pel Sindicat de treballadors a causa d'uns acomiadaments fets per Indústries Coromina

Tip, «La Banyolina» - Plaça de la Font, 5

Casa PUIIG (a) DAMAS

Carrer Gran,
Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Mantes de llana. - Edredons. - Càtifes. - Sueters. - Pullo-wers. -
Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els
preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"DILMER"

El modern neteja Metalls

Sense Líquids

Sense Pastes

Sense Polvos

COTÓ «DILMER»

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA
a BANYOLES: TOMAS TEIXIDOR Plaça de la República, 14

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de
la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans
GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda
Taxis per a excursions - (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC
DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures - -
- - Malalties del cor i pulmons

Joaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos)

Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor)
budells, etc. i de la nutrició,

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205-GIRONA